

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un procesā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa:

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka antidempinga pamatregulas (¹) 2. panta 7. punkts un 9. panta 5. punkts neietver prasību iestādēm veikt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusa (turpmāk tekstā — “TES”) un individuālas pieejas (turpmāk tekstā — “IP”) noteikšanu situācijās, kurās tās piemēro pārbaudi atlases veidā.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka iestādes pārkāpa antidempinga pamatregulas 7. panta 7. punkta c) apakšpunktu, neizdodot TES/IP konstatējumus Ķīnas eksporta preču ražotājiem, attiecībā uz kuriem piemērota pārbaude atlases veidā trīs mēnešu laikā no izmeklēšanas uzsākšanas.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nekonstatējot, ka iestādes pārkāpa antidempinga pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, neinformējot Ķīnas eksporta preču ražotājus, attiecībā uz kuriem nav piemērota pārbaude atlases veidā saistībā ar to TES/IP pieprasījumu izvērtēšanu trīs mēnešu laikā no izmeklēšanas uzsākšanas.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nekonstatējot, ka iestādes neīstenoja sadarbību izmeklēšanas laikā un tādēļ Kopienas ražošanas nozare neizpildīja antidempinga pamatregulas 4. panta 1. punktā kopsakarā ar 5. panta 4. punktu noteiktās prasības, kā rezultātā ir kļūdaini novērtēti zaudējumi un cēloņsakarības antidempinga pamatregulas 3. panta izpratnē.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka antidempinga pamatregulas 6. panta 1. punkts neaizliedz iestādēm vākt atlases datus pirms izmeklēšanas uzsākšanas.

Pakārtoti — pieļāva kļūdas tiesību piemērošanā, nekonstatējot, ka iestādes nepārkāpa antidempinga pamatregulas 6. panta 9. punktu, pārsniedzot 15 mēnešu termiņu antidempinga izmeklēšanas pabeigšanai.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot dažādu informāciju par zaudējumu analīzi atbilstoši antidempinga pamatregulas 3. pantam.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nekonstatējot, ka iestādes neievēroja savu pienākumu rūpīgi un un objektīvi izvērtēt visus attiecīgos antidempinga izmeklēšanas aspektus.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot konkrētas informācijas tiesiskās sekas attiecībā uz izmeklēšanas iestāžu pienākumu norādīt pamatojumu.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nekonstatējot, ka iestādēm nenovērtējot citu faktoru, nevis attiecīgā importa ietekmi uz Kopienas nozarēm, ir pārkāpts antidempinga pamatregulas 3. pants.

(¹) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. martā iesniedza Tribunale di Roma (Itālija) — kriminālprocess pret Alessandro Sacchi

(Lieta C-255/10)

(2010/C 209/38)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Roma

Lietas dalībnieks pamata procesā

Alessandro Sacchi

Prejudiciālie jautājumi

Kā interpretēt EK līguma 43. un 49. pantu saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību ar sporta pasākumiem saistītu derību jomā — tai skaitā ņemot vērā arī efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu — lai varētu noteikt, vai iepriekš minētie Līguma noteikumi pieļauj tādas valsts tiesību normas, kurās ir paredzēts valsts monopols un tāda koncesiju un atļauju izsniegšanas sistēma, kas konkrēta skaita koncesiju kontekstā paredz, ka: a) pastāv vispārēja tendence aizsargāt tos koncesionārus, kuriem koncesija tika izsniegta iepriekš, pamatojoties uz procedūru, ar kuru prettiesiski tika izslēgta daļa no saimnieciskās darbības veicējiem; b) pastāv noteikumi, kas faktiski garantē to tirdzniecības tiesību

saglabāšanu, kuras tika iegūtas, pamatojies uz procedūru, ar kuru prettiesiski tika izslēgta daļa no saimnieciskās darbības veicējiem (piemēram, aizliegums jauniem koncesionāriem savas derību likmju pieņemšanas vietas izvietot noteiktā attālumā no jau esošajām derību likmju pieņemšanas vietām); c) tiek noteikti gadījumi, kuros koncesionārs zaudē koncesiju un zaudē garantijas depozītu ļoti lielā apmērā, tostarp ja koncesionārs tieši vai netieši rīko tādas pārobežu azartspēles, kas ir pielīdzināmas tām, uz kurām attiecas koncesija?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 26. maijā iesniedza Court of Appeal (Lielbritānija) — Commissioners for her Majesty's Revenue and Customs/The Rank Group PLC

(Lieta C-259/10)

(2010/C 209/39)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (Civil Division) (Lielbritānija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Commissioners for her Majesty's Revenue and Customs

Atbildētājs: Teh Rank Group PLC

Prejudiciālie jautājumi

1) Ja pastāv atšķirības PVN režīmā:

- i) starp pakalpojumiem, kas no patērētāja viedokļa ir identiski, vai
- ii) starp līdzīgiem pakalpojumiem, kas apmierina vienādas patērētāja vajadzības,

vai ar to vien pietiek, lai konstatētu nodokļu neitralitātes principa pārkāpumu, jeb arī būtu jāapsver (un ja tā, tad kādā veidā):

a) regulatīvs un ekonomisks konteksts;

b) tas, vai konkrētie identiskie pakalpojumi vai, attiecīgā gadījumā, līdzīgie pakalpojumi konkurē savā starpā, un/vai

c) tas, vai atšķirības PVN režīmā ir izraisījuši konkurences izkropļojumus?

2) Vai nodokļa maksātājam, kura sniegtie pakalpojumi no valsts tiesību aktu viedokļa ir apliekami ar PVN (tāpēc, ka dalībvalsts ir īstenojusi savu diskrecionāro varu saskaņā ar Sestās direktīvas⁽¹⁾ 13. panta B daļas f) apakšpunktu), ir tiesības pieprasīt par minētajiem pakalpojumiem samaksāta PVN atmaksu, pamatojoties uz nodokļu neitralitātes principa pārkāpumu, kas izriet no PVN režīma attiecībā uz citiem pakalpojumiem ("references pakalpojumi"), ja:

a) no valsts tiesību aktu viedokļa references pakalpojumi ir apliekami ar PVN, bet

b) dalībvalsts nodokļu iestāde īsteno praksi, saskaņā ar kuru references pakalpojumi ir uzskatāmi par atbrīvotiem no PVN?

3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, kāda veida rīcība ir uzskatāma par atbilstošu praksi un it īpaši:

a) vai ir nepieciešams, lai nodokļu iestāde būtu skaidri un nepārprotami paziņojusi, ka references pakalpojumus uzskata par atbrīvotiem no PVN;

b) vai ir nozīme apstāklim, ka tad, kad nodokļu iestāde bija nākusi klāt ar kādu paziņojumu, tai bija nepilnīga vai nepareiza izpratne par faktiem, kuriem ir nozīme saistībā ar pareiza PVN režīma piemērošanu references pakalpojumiem; un

c) vai ir nozīme apstāklim, ka attiecībā uz references pakalpojumiem nodokļa maksātājs nebija sniedzis PVN atskaites un nodokļu iestāde tās nebija pieprasījusi, bet vēlāk nodokļu iestāde ir mēģinājusi piedzīt šo PVN, ievērojot parasto valsts tiesībās paredzēto noilgumu?

4) Ja atšķirības nodokļu režīmā izriet no valsts nodokļu iestāžu konsekvantas prakses, kas balstīta uz vispāratzīto izpratni par valsts tiesību aktu isto nozīmi, vai nodokļu neitralitātes principa pārkāpuma esamību var ietekmēt tas, ka

i) nodokļu iestādes vēlāk ir grozījušas savu praksi;